

Søren Winther Lundby i RÆSON:

Hvad centrum-venstre vil med EU

”Jeg er sikker på hun findes derude - den centrum-venstre-kandidat, der med et fuldblods centrum-venstre program i hånden kan blive José Barroso's afløser i 2009.” Sådan lyder opfordringen fra Søren Winther Lundby, der er adm. leder af Nyt Europa. Han mener, centrum-venstrekræfterne i Europa-Parlamentet skal stille med en kandidat, når kommissionens formand Barroso går af i 2009.

Af Søren Winther Lundby

Adm. leder, Nyt Europa

JuniBevægelsens Hanne Dahl og jeg har meget til fælles, rent politisk. Vi tilhører begge det centrum-venstre, som ønsker at gøre noget ved denne verdens alvorlige problemer. Social ulighed, miljøproblemer og en befolkningstilvækst, der radikaliserer alle de problemer som mere specifikt handler om hungersnød, manglen på vand, AIDS, ozonhullet, osv. Listen med problemer er meget lang.

Så meget desto vigtigere er det, at centrum-venstre fremlægger handlingsanvisninger for hvad vi skal stille op overfor disse problemer i en stadig mere globaliseret verden. Vi må være fokuserede og konkrete. Vi må nøje beskrive de problemer og muligheder, globaliseringen rummer. Vi må analysere sammenhængene og fremlægge konkrete forslag til løsninger. Og i denne forbindelse også præcist beskrive hvem, der er vores alliancepartnere, og hvilke politiske redskaber vi ønsker at gøre brug af.

Her synes jeg Hanne Dahl slipper for let om ved tingene. Efter at have læst hendes indlæg [i RÆSON 14. september 2005] bliver jeg simpelthen ikke klogere på hvad det er vi som centrum-venstre skal foretage os i en verden under hastig forandring. Dahl taler om en fjerde vej, som ”en ny måde at få samarbejdet til at fungere på”. Men det er jo en gratis omgang. Hvad handler denne fjerde vej helt konkret om? Hvem skal trumfe den igennem? Er det JuniBevægelsen og UKIP, JuniBevægelsens frygteligt reaktionære gruppefæller i Europa-Parlamentet?

Handler ”den fjerde vej” ikke i virkeligheden om at føre al *formel* suverænitet tilbage til de nationale parlamenter? I så fald er det jo ensbetydende med at lade den *reelle* suverænitet fosse ud på globaliseringens uregulerede markeder. Omdrejningspunktet for JuniBevægelsen synes ikke at være denne verdens egentlige problemer. Nej. EU er hovedproblemet, og derfor handler hele artiklen også om at ”bekæmpe” dette ene problem.

Det er en handlingsanvisning som centrum-venstre ikke kan bruge til ret meget. Nyt Europa har en anden tilgang: Styrk centrum-venstre samarbejdet på tværs af landegrænser. Vi har brug for rigtige europæiske partier, med europæiske hovedbestyrelser, kongresser og medlemmer. Arbejd parallelt hermed for en styrkelse af især Europa-Parlamentet og Kommissionen, som er de institutioner i EU, der har mindst hang til at gå op i snævre nationale dagsordener. Og kæmp så for at få ægte centrum-venstre politik igennem via disse institutioner.

Både styrkelsen af centrum-venstre, Europa-Parlamentet og Kommissionen kan vi få gjort noget ved, hvis vi – som centrum-venstre – går efter at stille med en kandidat til posten som præsident for Kommissionen i forbindelse med valget til Europa-Parlamentet i 2009. Selvom forfatningen er lagt på is, er der intet til hinder for at efterstræbe ånden i forfatningens artikel 20 og 27, som netop tildeler Europa-Parlamentet mere indflydelse i valget af kommissionsformand. På bekostning af det lukkede Europæiske Råd.

Vi har brug for en kommissionsformand og en Kommission, hvor vi som vælgere får klarhed med hensyn til politisk farve og program. Den klarhed kan vi som centrum-venstre hjælpe på vej ved i de kommende år at bidrage til udviklingen af et klart og sammenhængende politisk program, med omdrejningspunkter som FN's 2015 mål, de 19 millioner arbejdsløse i EU og det fundamentale, men nødvendige opgør med oliesamfundet. Jeg er sikker på hun findes derude - den centrum-venstre-kandidat, der med et fuldblods centrum-venstre program i hånden kan blive José Barroso's afløser i 2009.

Søren Winther Lundby (f.1966). Adm. leder af Nyt Europa siden 2000. Læste fra 1990-2000 filosofi og samfundsfag ved Århus Universitet. Han er tidligere medlem af SF og sad fra 1996-2000 i SF's hovedbestyrelse. Er i dag medlem af Socialdemokratiet.